

Djelž Ja tón Sudnik budu, tam budža teiž nédém schi-
czérene zromadzeni, kaiž Hodlere k Čzéwu.

Dokelž Jéžus pódla toho Města Jéruzalem křížuwané,
ha tam te joho Čzéwo wo tém hrowe poleižawo jo; ma ſo
ža to: zo teiž tam wo tém dowhim schérokim Dote Jozavat
tón zromadné Sud budže.

Nékotzi Pisma - Rozomni te nět wopisane Swowa Jé-
zusovo zwožušu na te Zahubeno ha Zapusczeňo toho Města
Jéruzalem, ha toho Židowskoho Kraja; žež z božeho Ze-
schikuwaňa ſo ſtawo jo woſém ha tziczcíci két po Kréſtu-
ſowém Čjerpeniu. Jara, jara wele Židow jo ſedém Kóncz
zawo. Čji Křeszczeňo pak ſu z Čzásom ſtronu wotenschli.

89. Polazuwaňo.

Za Wudowa ha tón lózé Sudnik.

Lc. 18, 1. **S**éžus tém ſvojím Wutjownikam jene Pžiru:
nano předpžiſte wot teh', kah maja vžeczé
Boha proſečž, ha to ſo jim wostudžicž nedérbi.
Wón taklei pojedasche: Wo jeném Měscze bě je-
dén Sudnik, kotrež ſo Boha nebojesche, ha teiž
pzed Čzwojekami ſo nehaňbuwasche. Bě pak teiž
wo tém Měscze jena Wudowa; ha ta k nomu kho-
dzesche, ha na noho wowasche: Wusudž mi te
Pravo na mojeho Napžecznika.

Ha wón dowho nechafche. Potém pak ſam
pžifebi taklei ſebi rētžesche: Hacžruniſch ja Boha
ſo nebóju, ha Čzwojekow ſo nehaňbušu, tola,
dokelž talei Wudowa mi wele Něméra natžini,
czu ji te Pramo wusudžicž; zo bō bez Kóncza ne-
bějawa me czweluvacž, ha na Postelku z lózemi Swo-
wani do mňe ſo nedawa.

Lc. 18, 6. **H**a tón Kńez Jéžus jimi pžipraji: Posuchai-
če, že to tón lózé Sudnik prajiw jo. Boh tón
Kńez pak, kiz sprawné ha smělné jo, hacž nebudže
wobarcz ha tei Zwósczi wtornécz těch ſvojich
Wuzwolenéch, kiz wodno ha nočé k nomu ſo w-
waja?